

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg synes, regeringen skulle trække sin landsplanredegørelse tilbage. Hvis regeringen mener noget med at gøre noget for landdistrikterne, skal den lade være med at snakke om at koncentrere bebyggelserne endnu mere og om at gøre de større byer endnu større, men sikre mulighed for, at livet kan leves på landet, at virksomheder kan placere sig i ubenyttede landbrugsbygninger, at landsbyen kan blive tilført de huse og skoler, som mangler, for at den kan fungere ordentligt osv.

By- og landzoneloven bør administreres af de mennesker, som den vedrører, altså lægges ud til kommunerne.

Så siger hr. Holger Graversen meget interessant, at dette med begrænsning af kørslen ikke længere er aktuel politik; ingen afgifter på kørsel, ingen benzinprisstigninger osv.

Jeg mener altså, at Det Radikale Venstre for et par uger siden rejste en debat, som gik på, at kørselsfradraget virkelig skulle have en tand opad, sådan at folk, der havde langt til arbejde, virkelig blev straffet. Da den debat havde kørt et par dage, måtte statsministeren bryde ind og sige til Det Radikale Venstre, at nu måtte det altså holde lidt igen, for den gik ikke, og det havde regeringen ingen aktuelle planer om.

To dage efter stod landets trafikminister på en konference i Helsingør og sagde, at der nok ikke skal ske noget med fradragsreglerne, men at regeringen til gengæld ønsker, at benzinpriserne forhøjes. Det har jo den samme effekt, og det er altså en ny skat til dem, der har langt til arbejde, vi her taler om.

Jeg vil gerne spørge Det Radikale Venstres ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen: Hvordan kan det hænge sammen med Det Radikale Venstres erklærede mål om decentralisering, at Det Radikale Venstre punkt 1 kan gå ind for det, der står i landsplanredegørelsen, punkt 2 kan modarbejde en decentralisering gennem den transportpolitik, som Det Radikale Venstre fremhæver igen og igen?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det var hr. Holger Graversens ord om landbrug, der bragte mig herop igen. Jeg har ikke nævnt ordet landbrug en eneste gang i dag, og jeg tror nok, vi skal have en landbrugspolitisk debat en anden gang. Men det, der drejede sig om, tror jeg vi er enige om, nemlig at holde alle de boli-

ger på landet beboet, der er det nu, uanset hvordan strukturen i landbruget er.

Kunne vi så samtidig få med, at de ofte ret store boliger f.eks. kunne udstykkes til en, to eller tre boliger, havde vi da opnået, at vi samtidig fik flere mennesker på landet og måske også fik nogle boformer, som gjorde det mere interessant for visse mennesker.

Jeg har været inde på, at lovgivningen på nogle områder favoriserer visse områder af landet og på andre områder næsten det modsatte, f.eks. med hensyn til trafik.

Nu er skattelovgivningen også ved at betyde en skævvridning, når skatteministeren nu vil lægge en ekstra skat på biomasse, f.eks. træ. Det er igen en disfavorisering af landområderne.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil gerne sige, at planlovens princip er, at overflødiggjorte landbrugsbygninger kan anvendes til mindre virksomheder, medmindre der kommer indvending fra myndighederne inden for en ganske kort frist; jeg tror, det er 14 dage.

Hvis virksomheden så når en vis størrelse, er det rimeligt, at den skal overveje at dele vilkår med de øvrige industrivirksomheder og rykke ind i de dertil udlagte områder. Det er klart, at hvis man får alle industrier i Danmark spredt rundt i hele landskabet, vil der opstå miljøproblemer, f.eks. vil der blive stillet krav om mere kollektiv trafik, og derfor er det ingen god idé.

Fru Lene Espersen sagde, at sagen i Tårs automatisk bliver anket til Naturklagenævnet, men det sker jo ikke automatisk. Der findes en ankemulighed i loven, men jeg kan forstå, at fru Espersen ikke ønsker, at nogen skal have lov til at anke sådan en afgørelse til Naturklagenævnet, og det kan selvfølgelig være et konservativt standpunkt.

Så vil jeg godt sige til hr. Hovmand angående diskussionen om en landsplanredegørelse, at den byvækst, det drejer sig om, jo naturligvis skal findes inden for de i regionsplanen og kommuneplanen udlagte områder, og så mener jeg ikke, at det at have nogle styrkepunkter i form af f.eks. et stærkt hovedstadsområde, et stærkt trekantsområde som modvægt til Hamborg og andre store udenlandske centre forhindrer, at man samtidig kan styrke landdistrikterne og de mindre samfund; man skal bare have en grundig og god planlægning.